

Bohoslužba 4. 6. 2023 (Trojiční neděle)

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Introit: Králi věků, nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému Bohu buď čest a sláva na věky věků. Amen. (1. Timoteovi 1,17)

Pozdrav

Píseň: 632

Modlitba: Bože, stvořiteli nebe a země, ty jsi Pánem vesmíru. Ty jsi stvořil všechny věci, které jsou nám k užitku. Ve svém Synu Ježíši Kristu jsi s námi sdílel náš život i naši smrt. V něm jsi zjevil svoji spásu pro celý svět. Tvůj Duch žije v nás a udržuje nás při životě. Skrze něj s námi sdílíš svůj život a svoji lásku. Dej, ať tvá láska, tvé přátelství a tvé smilování získají v našem životě prostor. Zachovej nás ve víře a naplň nás viděním své slávy, abychom tě mohli chválit a sloužit ti po všechny své dny. Ať přijde tvé království. Prosíme tě o to skrze Ježíše Krista, tvého Syna, našeho Pána a bratra, který v jednotě Ducha svatého s tebou žije a působí na věky věků. Amen.

1. čtení: Jób 38,1–11

Píseň: 284

2. čtení: Matouš 28,16–20

Kázání

Oba biblické oddíly, které dnes zazněly, lze postavit do jistého protikladu: Jóbovi říká Bůh: „Co ty o mně víš? Když jsem tvořil svět, byl jsi ještě na houbách. Myslíš si, že o mně dokážeš kloudně mluvit?“ Jenže na závěr Matoušova evangelia vybízí Ježíš své žáky, aby šli do světa a získávali mu další následovníky. A k evangelizaci či misii je nějaké to mluvení o Bohu potřebné. Svědčit lze sice i skutky a způsobem života, ovšem beze slov to nakonec nejspíš stejně nejde.

A tak jsme jako křesťané, a my faráři zvláště, postaveni mezi dvě úskalí: Na jedné straně o Bohu nic moc nevíme, zůstává pro nás tajemstvím, zahaleným neproniknutelným oblakem našeho nevědění. A na straně druhé o něm nějak mluvit musíme. Stojíme tak před jedním z paradoxů křesťanské víry. Teologie je tedy poněkud troufalý obor, když se o Bohu snaží vypovídat. Představuje takovou nemožnou možnost. Naštěstí se i teologové dokázali smířit se svou nevědouceností a s hranicemi poznání a mluvení o Bohu a např. pochopili, že o Bohu je možné spíše říci jaký není, než jaký je. Vždyť naše pojmy a představy nejsou v tomto případě přiměřené.

Přesto je tady opora, která nás k úkolu mluvit o Bohu opravňuje: totiž Písmo, v němž se Bůh projevuje a představuje. A nejvíce se nám ukázal v příběhu Ježíše z Nazareta, v příběhu zachyceném a předaném ve formě evangelia. To je tedy základ, od něž se musíme odrazit. Přesto ani tak nevíme o Bohu všechno, nevidíme mu až do kuchyně. Víme ale patrně to nejdůležitější, co vědět potřebujeme. Víme o Božím vztahu k nám.

Podobně je tomu i s Boží trojicí, jíž je věnována tato neděle. Kriticky myslícího člověka mohou napadnout otázky: K čemu trojiční učení vůbec potřebujeme? Není to jen výmysl teologů? Myšlenkové harampádí, které pro nás nic neznamená?

O Trojici nenajdeme v Písmu žádné pojednání a pohromadě jsou Otec, Syn i Duch svatý jmenováni velmi poskrovnu. Propracované učení o Trojici je plodem až pozdějšího teologického myšlení. Přece však také tento pokus alespoň nějak Boha postihnout vychází z Písma a je podepřen místy, kde se hovoří o Otci, Synu a Duchu svatém.

Bůh Otec je tím, kdo stvořil člověka i svět, kdo je udržuje a také přivede k dovršení, naplnění. Bůh Syn se stal v Ježíši Kristu Božím zjevením, které vstoupilo do světa, do lidských podmínek. Bůh Duch svatý pak působí jako Boží síla ve světě i v lidech. Zastupuje Ježíše, který ukončil svou pozemskou misi a odebral se k Otci. Bůh ve všech osobách se tedy sklání ke světu a člověku.

Před týdnem jsem mluvil v souvislosti s Duchem svatým o rozmanitosti. Tu podle trojičního učení najdeme již v Bohu samotném. Je sice jeden, ale zároveň není sám. Ani všechny ty tři osoby nejsou stejné. Tedy jednotu v rozmanitosti. To se pak dobře odráží ve stvoření člověka jako muže a ženy či v různorodosti duchovních darů, které jsme obdrželi. Abychom ani my nebyli všichni stejní a svět byl pestřejší.

Když si máme představit, jak jde dohromady, že něco či někdo je 3 v 1, jdeme na to matematicky. A samozřejmě narazíme na logický problém. Jenže ono je možné si Boha představit také jinak než jako matematickou záležitost. V Písmu se nám dosvědčuje, že Bůh je láska. Aby mohl někdo milovat – nejen sebe – potřebuje nějaký protějšek. Někoho, koho může milovat. Pak jsou tedy dva, kteří se milují a mezi nimi je vztah lásky, třetí prvek. Vztah opěťované lásky zakládá hlubokou jednotu osob. Proto je vhodným obrazem pro Boží Trojici.

K lásce a různorodosti jednotlivých osob Trojice či lidí však také patří svoboda. Pravá láska není sebestředná a nechce druhého vlastnit, i když jí na něm sebevíc záleží. Také ve vztazích různého druhu musíme druhým dovolit, aby byli takoví, jací chtějí a nepřetvářet je k vlastnímu obrazu. I když je to někdy složité a myslíme si, že víme, co je pro druhého nejlepší.

Smysl Trojice pro nás pak hledejme v tom, abychom ji napodobovali. Jestliže je Bůh vzorem, k němuž se máme upínat a jež máme zrcadlit, pak máme také zrcadlit jeho lásku ve společnosti, v níž žijeme. Tohoto úkolu se křesťanství ujalo prostřednictvím lásky v praktickém provedení – v zakládání nemocnic, ve zdravotních a sociálních službách a také v úsilí o odstranění nerovností mezi lidmi a v boji za svobodu. I když ne všechno z toho si může křesťanství nárokovat jako svoji zvláštnost a v některých bodech mu to šlo a jde docela ztuha.

A ještě jednu praktickou, nás všech a celé společnosti vůbec se týkající záležitost lze spojit s Boží Trojicí. Je jí otázka demokracie, zřízení, které vytváří jeden celek, jeden systém, stojící však na třech odlišných, na sobě nezávislých pilířích. Systém, který umožňuje žít ve svobodě, žít v rozmanitosti a odlišnosti. Který nevyžaduje uniformitu. Přes všechny nedostatky demokratického zřízení asi jako lidé nejsme schopni dojít k ničemu lepšímu. A její kvalita záleží na nás. My ji můžeme ovlivnit. Proto je třeba o tento výdobytek lidské společnosti pečovat a nepodlehnout těm, kdo se snaží jej narušovat a rozložit. Kdo raději vyhlíží vládu pevné ruky, která však obvykle nebývá rukou Boží.

Píseň: 589

Přímluvy

V důvěře v Boží lásku svěřme Pánu své modlitby a prosme ho slovy prosíme Tě, vyslyš nás:

Prosme za naše společenství a za naši církev, aby se láska trojjediného Boha projevovala i v našich vztazích. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prosme za církev, aby byla v tomto světě znamením lásky, naděje a přicházejícího Božího království. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prosme za naši zemi i Evropu, za ochranu spravedlnosti, demokracie a odvahu demaskovat falešné informace. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prosme za ty, kdo se stali obětmi násilí, nespravedlnosti a útlatku i za proměnu těch, kdo druhé lidi využívají a zneužívají. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prosme za sílu pro všechny, kdo prožili zklamání a bolest, aby měli dostatek naděje a síly do budoucnosti. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prosme za naše nemocné, za s. Ivu a ostatní, o nichž víme... Prosíme Tě, vyslyš nás.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 698

Ohlášky

- Ve čtvrtek se od 16:00 uskuteční náboženství on-line a od 17:15 se v Diakonii koná biblická hodina. V pátek od 17 hod. jste zváni k posezení u ohně na zahradě. Potraviny s sebou. V neděli se od 9 hod. konají bohoslužby vedené seniorem Tomášem Molnárem, při nichž bude pověřeno staršovstvo sboru.
- Narozeniny v novém týdnu oslaví Magdalena Hojná a Ester Soukupová. Přejeme jim vše dobré a Boží požehnání.
- Děkujeme všem, kdo se podíleli na vyklízení kostela před malováním a na průběhu Noci kostelů.
- Na celocírkevní svatodušní sbírku pro Diakonii jsme přispěli 5310,- Kč. Všem dárcům děkujeme.

Poslání: Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. (Matouš 28,19–20)

Požehnání: Ať Hospodin tě požehná a ochrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: 714